

boro Σ (B). Simpla elemento, metaloido.

borago Σ . Vila veg. kun bluj floroj, uzata en medicino (*borrago*).

***Borakso**. Natria salo de boro.

***Bordo**. Strio da tero tuŝanta etendaĵon da akvo : *~o de rivero* Σ , *de lago, de maro* ; (f) : *troviĝi ĉe la ~o de senfundaĵo* B (esti preskaŭ ruinigita) ; *sur la ~o* (tute proksime de. Kp *sojlo*) *de la mortoviĝas savon at la fremdulo* Σ ; *malriĉa en sen~an* (senliman, senhelpan) *solecon ĵelila virino* Σ . Kp *RANDO*, *PLAŬDEJO*, *KAJO*, *STRANDO*. At~iĝi. Atingi la ~on naĝante aŭ ŝipante. Al~iĝejo. Loko aranĝita por la al~iĝo de ŝipoj. Super~iĝi. Elverŝiĝi super la ~o, superakvi la ~on (Kp *INUNDI*).

Bordelo. Prostituejo, malĉastejo.

***Borderi** (tr). 1 Kunfaldi k kunkudri la randon de ia tuko ; garni per galono randon de vesto, tuko. 2 Ĉirkaŭgarni ian objekton per io : *tablo, vazo ~ita per kupra rondo* ; *granita ~aĵo de troluaro*. 3 Esti, stari ĉe la rando, ĉe la limo de io : *arboj ~as la vojon* ; *strato ~ita de scivolaj rigardantoj* ; *la ĉielo estis delikate ~ita de la vesperrulo* B. Kp *GARNI*, *GARNITURI*, *KADRI*, *PASAMENTI*.

***Borso**. 1 Ejo destinita por financaj aŭ komercaj spekulacioj. 2 La spekulaciaj operacioj mem : *la ~o estas firma, malvigla*.

Bosko. Belarangita arbareto en parko.

bostono β . Speco de valso, origina el Ameriko, karakterizata per modera moviĝo.

***Boto**. Alta leda piedvesto, kiu atingas ĝis genuo : *najbaro ne ĝemas, kiam ~o nin premas* Σ ; *la aĵero ne marŝas per sepmejlaĵ ~oj* (eksterordinare rapide). ~eto. Piedvesto meza inter ~o k ŝuo, iom suprcanta la maleolon. ~isto. Faristo de ~oj k aliaj piedvestoj : *ĉe ~isto la ŝuo estas ĉiam kun truo* Σ .

Botaniko. Scienco pri la vegetaĵoj. ~isto. Tiu kiu sin okupas pri ~o.

botaŭro Σ . G. de ardeoidoj, rimarkinda pro sia tre laŭta bleko (*botaurus*).

***Botelo**. Vazo plej ofte vitra, kun mallarga kolo. Kp *KARAFO*, *FLAKONO*. Trans~iĝi. Elverŝi en alian ~on.

***Bovo**. Remaĉanta kornbesto (*bos domesticus*). ~aĵo. Viando de ~o.

Braceleto. Ornamaĵo portata ĉirkaŭ la manradiko, la brako, aŭ la kruro (ĉirkaŭbrako, brakringo, krurringo).

braĝo = karbeto.

braj'po. Speciala skribo por blinduloj, elpensita de Braille (Braj).

brajli (tr) \uparrow . Faldi velon sur la jardon.

***Brako**. 1 La supera membro ĉe la homo : *ni iris ~o en ~o* Σ (f. en plena akordo) ; *ŝi paŝis ĉe (sub* Σ) *la ~o de sia edzo*. 2 Parto de tiu membro ekde ŝultro ĝis kubuto. 3 (f) Parto de objekto, kiu etendiĝas, flanke de ĝi kiel ~o : *~o de cirkelo, de argano, de kandelabro* Σ , *de lustro, de helico, de levilo, de apogseĝo, de rivero* (Kp *ALO*, *BRANĈO*). Sub~o. Akselo. Antaŭ~o. Parto de la supera membro, ekde kubuto ĝis mano. ~ringo. Braceleto. ~seĝo. Komforta seĝo kun dors- k ~apogilo (Kp *FOTELO*, *KANAPO*). Ĉirkaŭ~i, en~iĝi, brakumi (tr). Ĉirkaŭigi per ambaŭ ~oj.

brakleĉfalo (Sc). Homo, kies krania larĝo egalas al ĝia longo. Vd *DOLIKOCEFALO*.

***Bramo**. 1 Riverfiŝo el fam. de kar-poidoj (*abramis brama*). 2 \uparrow Tria, plej supera parto de masto.

Bramano. Hinda pastro de Bramao. ~ismo. Religio de Bramao.

***Brano**. Grenŝelo apartigita de la faruno per muelado.

***Branĉo**. 1 Ligna stangeto, kiu kreskas el la trunko aŭ el aliaj branĉoj. Kp *VERGO*, *BASTONO*. 2 (f) lo, kio dispartigaas el la ĉefparto, kiel ~o el trunko ; dividaĵo, fako : *la diversaj ~oj de scienco* Σ , *komerco* ; *la ~oj de rivero* ; *la ~oj de la montaro* B ; *sep~a kandelabro*. Kp *ALO*, *BRACO*, *FORKO*, *FILIO*. ~aĵo Σ . ~fasko. Dis~iĝi. Disdividiĝi.

***Brando**. Alkohola trinkaĵo, farita per distilado de fruktoj, grenoj, vino.

***Branko**. Spirorgano de la fiŝoj.

brankardo. Portilo por malsanuloj, vunditoj, tenata de du homoj.

***Brasiko**. Legoma veg. el fam. de kruciferoj (*brassica*). Flor~o. Speco de ~o kun densaj manĝeblaj floroj (*brassica*